

noget i denne eller den følgende Slægts Tid, holde Folk med Kapital sig tilbage, og det er dem, vi trænge til derude. Vi have store og i Virkeligheden til Opdyrking ret tjenlige Egne, men det er Egne, som ligge hen, fordi Befolkningen der ikke har Penge, fordi Samfærdselsmidlerne ere saa smaa og. Kommunikationerne i det hele saa daarlige, at det er besværligt at begynde at dyrke op ude i disse Egne. Det var altsaa i Virkeligheden min Mening med denne Udtalelse, at selv om det nu bliver fastslaaet, at der ikke bliver begyndt paa denne Bane inden 1904, saa er det, naar det samtidig bliver fastslaaet, at saa faa vi begyndt, noget helt andet, end at sige, at vi skulle lade hele Sagen ligge til 1904, thi saa vide vi ikke, hvad den kommende Regering og den kommende Rigsdag muligvis ville gøre ved denne Linie og ved andre Linier. Jeg takker imidlertid den højtærede Minister for hans forholdsvis velvillige Udtalelser, og jeg haaber, at vi maaske ved nærmere Forhandling i Fremtiden kunne komme til en Forstaaelse med den højtærede Minister. Den højtærede Minister kender jo noget til denne Sag, da han selv som Medlem af dette Ting i Fjor var Medlem af Udvalget, og har siddet her i Tinget hele Tiden, medens vi have behandlet disse Forslag om Baner derude. Jeg har megen Tro til, at den højtærede Minister ogsaa interesserer sig for disse Egne, for deres berettigede Krav og deres Opkomst, og derfor vil jeg fremdeles, skønt Udsigterne jo ikke ere saa lyse, som jeg gerne ønskede, haabe paa et godt Resultat af de fremtidige Forhandlinger med den højtærede Minister. Saa tror jeg heller ikke, at Forslaget vil møde nogen nævneværdig Modstand i det andet Ting.

Th. Nielsen: Det ærede Medlem, der nu talte, sagde, at jeg havde altid været imod hans Jernbaneforslag. Ja, det er nu ikke saa rigtig sandt, og jeg kan trøste det ærede Medlem med, at jeg er enig med ham i den Retning, som han er Talsmand for, at denne Bane skal have, nemlig fra Grindsted til Lunderskov i Stedet for et andet Punkt, og jeg kan saa meget mere sige det, som det jo er i Overensstemmelse med den jydsk Jernbanekommissions Forslag. I den var der ogsaa stillet Forslag om, at denne Bane skulde gaa til Kolding eller et Punkt nærmere Kolding end Lunderskov, men der var saa at sige fuld Overensstemmelse i den jydsk Jernbanekommission om, at den skulde føres

til Lunderskov. Det er jeg altsaa enig med ham i, og jeg er ogsaa enig med ham i, at saafremt samtlige den jydsk Jernbanekommissions Forslag gennemføres, er det noget, jeg ogsaa har været med til her. Men det ærede Medlem var for et Par Aar siden imod et af den jydsk Jernbanekommissions Forslag, som var foreslaaet af Regeringen, nemlig Statsbanen fra Holstebro til Vejle. Over for den udtalte det ærede Medlem sig meget tvivlende, ja han sagde endogsaa, kan jeg huske, at han havde hellere set, at Ministeren var kommen med Forslaget om Gedser—Warnemünderouten, som jo var det, der skulde trække de jydsk Jernbaneforslag igennem, blankt og bart. Det var en Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg synes mindre godt om, fordi jeg mener, at naar der af Regeringen efter Folketingsudvalgets Ønske var nedsat en Jernbanekommission, for at den skulde komme med en samlet Plan over Jernbaneanlægene i de jernbanetomme Rum i Jylland, saa mener jeg, at der bør tages Hensyn til denne Kommissions Forslag, og at de bør gennemføres som en Helhed, thi det var som en Helhed, at de fremkom. Det blev ganske vist udtalt i Kommissionen, at vi ikke vilde foreskrive, hvilke af disse Baner der først skulde komme til Udførelse, men Kommissionen hævdede, at det var som en Helhed vedrørende Jernbanebygningen i de jernbanetomme Rum i Jylland, at den anbefalede disse Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. Rasmussen): Ja, jeg skal ikke rippe stærkt op i den gamle Debat om Jernbanespørgsmaal, men naar det ærede Medlem siger, at han holdt paa, at den jydsk Jernbanekommissions Forslag skulde gennemføres i sin Helhed, maa jeg sige, at det var egentlig ogsaa min Mening, og det, jeg i sin Tid bebrejdede den daværende Indenrigsminister, var, at han ikke fremkom med en samlet Plan over, i hvilken Orden det skulde gennemføres, og hvad der skulde være Statsbane og hvad Privatbane. Det var Meningen, den Gang vi her stillede vor Dagsorden i Folketinget og opfordrede den daværende Regering til at nedsætte en Kommission. Men det gjorde den daværende Minister jo ikke, han rev jo det ene Stykke fra Vejle op efter Herning og saa fremdeles ud. Og det har det ærede Medlem ogsaa selv gjort, han stillede her i Fjor Forslag om Vejle—Give-Banens Forlængelse op til Herning, og det kan jeg i og for sig ikke